

[Kr. Kristensen.]

og det regner vi jo alle sammen med, at den skulde kunne blive —, skal Fiskeriet foregaa fra Havnene. Men Forholdet er det, at der bor nu en Gang mange Fiskere langs Kysten, og vi kan ikke bygge Havne ved alle Fiskerlejerne, og det vil heller ikke være godt, om Fiskerlejerne affolkes, og Befolkningen flytter hen til Havnene. Det bliver derfor nødvendigt at hjælpe disse Folk lidt, og jeg tror, de kan hjælpes med forholdsvis smaa Midler. De Læmoler, som er bygget forskellige Steder deroppe, har jo kostet en Del Penge, men Molen ved Stenbjerg var dog ikke saa forskrækkelig dyr, og der er dog Mulighed for, at ogsaa denne Mole kunde bygges for forholdsvis faa Penge, og jeg tror, de Penge vil være velanvendt. De, som kender Forholdeneovre paa Vestkysten og ved en lille Smule om, hvor drøjt det er at drive Fiskeri derovre, vil alle sammen være klar over, at hvor man fra Statens Side kan hjælpe her og kan hjælpe med forholdsvis smaa Midler, bør man hjælpe. De allerfleste danner sig slet ikke nogen Forestilling om, hvor vanskeligt det er at drive Fiskeri paa Vesterhavet. Vesterhavet er jo en haard Nabo, og det er det ogsaa for Fiskerne, som skal tjene til Udkommet derude. Det er ofte uhyre vanskeligt at komme ud paa Havet, ligesom det kan være vanskeligt at komme ind igen. Her vil en Læmole være en betydelig Hjælp til, at Fiskerne kan faa flere Fiskedage, fordi de kan sætte Baæde ud i Læ og kan komme tilbage igen i Læ.

Dernæst vil jeg gerne omtale et Andragende, som ogsaa er indsendt til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det er et Andragende fra Helligsø Sogneraad om, at man fra Statens Side vil yde Hjælp til Sikring af Vejen fra Thyholm til Helligsø Teglværk. Da vi fik Thyborøn Havn bygget, blev der bygget en Mole ud fra den nordre Tange for at sikre Indsejlingen, og nu mener man at kunne paavise, at siden denne Mole blev bygget, sender Havet store Vandstrømme ind gennem Kanalen, naar Vinden er sydvestlig, Vandstrømme, der staar ret ind mod den Plads, her er Tale om, Helligsøvejen, og det gør, at det koster betydelige Summer at holde denne Vej i Stand og sikre den, saaledes at Færdsel kan foregaa paa den. Men ikke alene er det vanskeligt at holde Vejen i Stand — og det er naturligvis af Betydning at bevare denne Vej —, men hvis den brydes igennem, vil det betyde en Fare for de ret betydelige lave Arealer, som ligger bagved. Jeg vil derfor hen-

stille til Ministeren at tage dette Andragende under velvillig Overvejelse.

Endelig vil jeg gerne, uden i øvrigt at blande mig i højere Grad i den finansielle Diskussion, der har været ført mellem de forskellige Talere, fremføre et Par Bemærkninger i Anledning af den Tale, den højtærede Finansminister holdt ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse. Det er jo naturligt, at den højtærede Minister var veltilfreds med, at han kunde fremlægge et godt Statsregnskab og et godt Finanslovsforslag, men jeg synes jo, at den højtærede Minister egentlig burde have haft Glæde nok deri; han behøvede ikke ogsaa at fremstille sig selv som havende en betydelig Andel i dette Resultat. Thi det ved jo alle og enhver, at den højtærede Minister er lige saa uskyldig deri som et nyfødt Barn. Jeg synes derfor, han skulde nøjes med den Glæde, som ligger i selve det at kunne fremlægge et saadant Statsregnskab og et saadant Finanslovsforslag. Den højtærede Minister søger jo at fremstille det, som om det gode Resultat, der her er opnaaet, ikke paa nogen Maade skyldes det tidligere Ministeriums Arbejde; han indrømmer dog heldigvis, at han heller ikke selv har saa stor Del deri, men efter hans Mening har den tidligere Regering *absolut ingen* Del i det gode Resultat. For, siger den højtærede Finansminister, det er jo ikke Udgifterne, der er blevet mindre, det er Indtægterne, der er steget, og Indtægterne kan selvfølgelig ikke stige, fordi man skærer ned paa Udgifterne. Ja, det er jeg nu ikke saa fuldstændig overbevist om, og jeg er heller ikke ganske overbevist om, at Finansministeren, naar han faar tænkt sig lidt om, vil holde fast ved denne Paastand. Thi Forholdet er jo dog det, at naar Udgifterne sættes ned, betyder det Skattelettelse, det betyder Lettelse for Erhvervene, hvad enten det nu falder paa de direkte Skatter eller paa Takster eller paa andre Omraader, og det maa dog efter min Mening i alt Fald betyde, at Erhvervsvilkårene bliver bedre, og at der bliver Mulighed for større Fortjeneste, og denne større Fortjeneste omsættes saa igen i forøget Skatteevne. I hvor stor Udstrækning dette har fundet Sted, kan der naturligvis diskuteres om, men jeg tror ikke, den højtærede Minister vil fastholde den Paastand, at det er aldeles uden Betydning, at Udgifterne bliver sat ned. Jeg vil dog ogsaa nødig tro det, for jeg vilde rigtignok anse det for meget sørgeligt, om vi havde en Finansminister i dette Land, der mente, at det ingen Betydning har, om vi holder igen med Hensyn til Udgifterne.

Det forekommer mig, der ogsaa var